

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

włos i zarządził zniszczenie całego nakładu
wydał w myśl § 493 p. k. nakaz dalszego
wyprowadzenia tego pisma drukowego.
Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu
redaktorowi tego czasopisma, by odcienić
mniejsze umieszczać bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewy-
konanie tego nakazu pociąga za sobą na-
stępstwa przewidziane w § 21, ust. druk. z
7. grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 z
zastrzeżeniem za przekroczenie na grzywnę
do 400 zł. p. Lwów dnia 21. marca 1925 r.
Hawel

Україна має за кордоном окремих представників? — п. Шліхтер відповів: — Так. Україна має своїх представників. У Відні від України був наш посол, який є одночасно послом для цілого Союзу, а тепер буде радник. У Празі є наш секретар, в Берліні — радник. Так само є наші секретарі або радники в Туреччині, в Польщі, в Італії.

Цих представників призначається за угодою союзного комісаріату, вони ведуть роботу, як співробітники і виконують загальні функції представництва, але одночасно мають виконувати від інших завдання, які торкаються спеціальних українських інтересів, згідно з інструкціями українського уповноваженого комісаріату закордонних справ.

В інструкціях і вказівках, випущених союзним виконавчим комітетом, українському уповноваженому надається право безпосередніх зносин зі своїми (!) закордонними представниками й певні особливі повноваження в усіх тих питаннях, які належать Україні, очевидно в повній згоді з союзним комісаріатом і союзними представництвами.

Консульська справа має бути так само упорядкована, щоб за кордоном скрізь були особливі урядові, або відділи консульств для завідування спеціально українськими консульськими справами. Такі урядові мають знати українську мову, життя й економічні інтереси України... В Берліні вже є такий урядовий... А тепер іде мова про те, щоб позасновувати хоча б такі українські консульські відділи, й можна сподіватися, що це питання буде вирішено позитивно.

Далі п. Шліхтер говорив ще такі цікаві речі: „Ми обговорюємо питання про те, щоб коім загальносоюзного було ще й українське громадянство“. Це свідчить про те, що на Україні існують не тільки основи української державності, але справжня українська державність... Це стверджується наприклад хоч би такими фактами: уповноважений закордонного комісаріату на Україні видає сам дипломатичні і службові паспорти, дає візи на виїзд!...

Український уповноважений комісар закордонних справ є членом українського правління, він має йому справоздання й перед ним відповідає.

В цілі Союзу Україна займає

перше місце після РСФРР. по своїй економічній і політичній вазі. Тому за кордоном часто кажуть: Союз, це двалітнічна держава — Росія й Україна.

Кінцевий висок такий: український комісаріат, як також комісаріат інших республік, головним чином виступає спеціальні економічні, культурні й політичні інтереси України за кордоном, боронить їх перед лівішим капіталістичним світом разом із цілим Союзом. Натомість, все, що має спільний характер для всіх союзних республік — все це боронить і виступає загальний союзний комісаріат.

— Стільки Шліхтер, чи пак п. Піддубний зі слів Шліхтера. Ми передали тут інтерв'ю Шліхтера майже дослівно, а цікавих було ще багато річей про взаємини між Україною й Росією в ширині міжнародної політики і організації закордонної дипломатичної служби, бо, як згадувалося на початку, сам Шліхтер є саме тим уповноваженим українським комісарем закордонних справ.

Не входячи в аналіз, і континуї поданих інформацій, можемо тільки замітити, що Шліхтер дуже вільно інтерпретує українського уповноваженого для закордонних представництва України.

По союзній конституції Україна дійсно має можливість створити в рамках загально-союзної дипломатичної служби свою власну службу, але в дійсності вона цього не має, бо не використовує тих конституційних можливостей.

Ніде ніяких окремих представників за кордоном Україна не має. Те, що Шліхтер називає окремими українськими представниками, ніщо інше, тільки десигновані україн-

ським урядом члени й урядові союзних представництва, юридично і фактично залежні від союзного комісаріату закордонних справ, чим від дотичних послів. Що цим урядовим уповноваженим комісарем для закордонних справ на Україні може давати цілі спеціальні дозвolenня і вести переписку з ними — це не зміняє суті річі. Сам уповноважений комісар — входить до Ради Комісарів України, але не як український комісар, тільки, власне, як уповноважений союзного комісаріату закордонних справ, отже є так би мовити мужем довіри останнього при українському уряді.

Але й тих десигнованих українським правительством урядовців в союзних закордонних представництвах, пропорціонально до ролі України в загальному Союзі, є дуже мало й майже зовсім неможливо діяти в Україні. Всі політичні і торговельні представництва загальносоюзного Союзу за кордоном переповнені всім народом, тільки Українців там ні сліху й в руках не можна знайти, хіба десь серед низкої, дрібної служби... х.

Шкільний плебісцит.

За продовження речиння виношення шкільних деклярацій?

Польські місентіції у світі фактів.

Телеграфічна агенція „Express“ в своєму вчорашньому комунікаті з дня 21-го березня ц. р. подає коаліційні місентіції про український шкільний плебісцит, які мають на цілі паралізувати заходи українських й білоруських послів і сенаторів щодо продовження речиння виношення шкільних деклярацій, мовлячи тому, що „masz wyodrębnienia ukraińskiego — читав там — wśród którego sfonictwa nacjonalistyczne a zwłaszcza trudniący, są całkowicie skompromitowane, uważają obecną ich agację za nowy podstęp trudniący. Obecnie wyrażonej agacji szkolnej, nazywanej „plebiscytem“ chłop ruski już nie wierz i odnosi się do niej z wyraźną niechęcią. Ta okoliczność właśnie skłoniła senatorów ukraińskich do zwrotu się do premiera o przedłużenie terminu składania deklaracji“. Очевидно, що можна зовсім не реагувати на такі дурниці, як вважання шкільної плебісцитової акції, опертої на законі, виробленим м. и. Туготом і Ст. Граб-

ским, з якоюсь політичною ядвітністю „скомпромітованих партій“. Школярі торкаються байдуності й неохоти українського селянства до згаданої акції, то про це найкраще свідчать щоденно друковані в нас респондентські про рух по всіх закутках українських земель у Польщі. Але для наглядного висвітлення почини, які спонукали українське громадянство до участі в продовженні речиння оголошування деклярацій, пригадуємо ще раз ось ці факти:

Виконавчий розпорядок до шкільного закону вийшов дня 7. січня ц. р. й заважав, що українське населення від 7. січня до 31. березня буде мати досить часу, щоб перелестися плембеситову акцією. І дійсно вже в другій половині січня Українці почали виконувати цю плембесит. Але адміністрації і шкільні повітові власті а також громадські уряди зовсім нічого не знали про шкільні закони. Громадські уряди масово відмовлялися від ствердження власноволічності підписів з державної поліції скрізь перевозили арешти людей за протидержання плембеситові (яко й діється подекуди по нинішній день!). Щодня дня 19. лютого, себто в п'ятеро місяця після виходу розпорядку, вилало міністерство внутрішніх справ об'явити до воєводів, вказуючи їм на обов'язки політичної влади і громадських урядів, вилало з'ясувати зі шкільних законів. Делгат міністерства внутрішніх справ Сенкевич усталив, що згаданий розпорядок дійшов до воєводів прикінці лютого а воєводи видали поштом до старостів щойно в перших днях березня. Старости вилали офісальні об'явки до громадських урядів і це тягнулося майже до половини березня. Так отже з вини централізму, красень і повітових політичних властей з речиння від 7-го січня до 31. березня осталося фактично тільки два тижні, в яких місцеві власті бояли не можуть засновуватися відсутністю пояснень до шкільних законів.

Ще більше маркантно представляється справа зі шкільними властями. Як відомо, шкільні деклярації треба вносити до шкільного інспектора. Шкільні інспектори не дістали ніяких інструкцій від своїх заверхників і тому відмовлялися приймати шкільні деклярації або допускати ріжних адожжання. У

НА СПЛАТИ

КОСТЮМИ

СУКНІ

ПЛАЩІ

Станіслава Вронського Сини

М. ВОЗНЯК.

14)

Шевченко й княжна Репніна.

Він говорив про ніжну пристрасть. Але серце розбавленого товариства він почував себе самотнім, виходив із за стола й гірко плакав.

Грусти тайною, Тоски глибокою, не случайною, Ни с кем страдале не делил. Друзья любили всею душою Его, как кровного; но он Непостижимою тоскою Был постоянно удручен. И между ними светлой речью Он пламенел. Но меж гостей, Когда при тысяче огней Мелькали мраморные плечи, О чем-то тяжко он вздыхал И думой мрачною летал В стране родной, а стране прекрасной, Там, где никто его не ждал Никто об нем не вспоминал, Ни о судьбе его неясной. И думал он: „зачем я тут? И что мне делать между ними? Они все пляшут и поют, Они родня между родными. Они равны все меж собой: А я!“

І задуваний вийшов він тихо й пішов до дому. Ніхто не вийшов із дому йому назустріч. Ніхто не ждав його — він скрізь сам один. З туги вивів він на чужині, як у полі билина. Навіть злобує знання не дало йому вітри щастя. Нема кому показати ран серця, нема для туги парі.

Я нищий меж ними, Я бедный поденщик, работник постои! Что дам я подруге моим мечтам? Любовь... Ах любовь, любви одной С нее на твоем веку, на вечность бы стало! В своем бы сердце ее скорбной. О как бы нежно, как нежно любил!

Так говорив герой „Тризна“ про себе. І страждав нещасливий сирота далеко від рідні й чекав нетерпеливого кінця.

Его любимая мечта —

Полезным быть родному краю —

— ця його мрія ваяла як квіт. Могило розкривалася перед ним порожнеча життя: не було братської приязни, не гріла теплота приятелів,

Небесных солнечных лучей

Душа парочная алкала, —

Огня любви, что Бог зажег

В стыдливом сердце голубином

Невинной женщины, где бы мог

Полет превысшней, орлиный

Остановить и сдвинуть

Пожар любви, любви невинной,

Кого бы мог он приютить

В светлице сердца и разсудка,

Как благающую голубку,

От жизни гостей укроить

И к персям юным изнывая,

Главой усталой прильнуть

И целовать, и рыдать

На лоне жизни, лоне рая

Хотя минуту отдохнуть.

Не було кого любити, з ким одружитися й серце плакало, нило й замиряло в порожнечі. Деякі місяці Шевченкової „Тризни“ нагадують Лермонтова, взагалі байронізму, але найцікавіший і найпоетичніший тут вплив Рильса, а саме його Войновського, як вказав Філі-

пович *). Тісні зв'язки декабристів із Репніним й живі симпатії Шевченка для декабристів були одним із фактів, що з'являлися Репніним із Шевченком. Рідний брат Миколи Репніна князь Волконський був декабристом і певно Шевченкові була відома доля декабриста Волконського та його дружини. Тому й не дивно було князю Варварі негативно ставитися до хрипання, тому й легко пояснити, що Шевченко щиро поважався до освічених Репніних. Видко, Шевченко знав, що він поважав і любив старого князя Репніна. Чалий оповів, що раз напередодні нового року, очевидно 1844 р., коли князь, ідучи спати, понішов попрощатися з донькою й иншими дітками й попросив їх із наступленням нового року, то Шевченко кинувся в обійми старого князя й чудом поцілував його в руку, а по відході князя звернувся до дітей із словами: „оттакіх старих я дуже люблю“).

Заразом те все пояснює, чому Шевченко так швидко став у домі Репніних своїм. І менше всіх розуміється, — каже Гершензон, — дивилася на різницю стану Варвари Миколиної: напівжінки, в її очах, при її відомості до кріпачього права, минуле Шевченка оточувало його особливим ореолом. Притім вона любила людей і зміла тонко відчувати оригінальність і красу чужої особистості; серед спокійного й рівного життя, що оточувало її, кипуче життя молодого поета стояло перед нею як яскраве звання, й сама поривистість його рухів, його зміни й жемієвості настроїв й лякали й акули в тім очаруванні її.

(Продовження буде)

* Ф. Філіппович, Шевченко і декабристи (Шевченківський Збірник, Том I, Київ 1924, Ст. 37-41).
*) М. Чалый, Жизнь и протидея (Том I, Шевченківський Збірник, стор. 41).

Український університет у Празі презид. Масарикові.

Прага, дня 16. березня.

75-літні роковини народження проф. д-ра Т. Г. Масарика, президента чесько-словацької республіки святкував не лише чехо-словацький народ, але весь славянський світ, зосереджений сьогодні в столиці держави.

Першим святом у цілому ряді маніфестацій українського громадянства на еміграції була Академія, влаштована Українським університетом у Празі, якого головним опікуном являється шановний ювіляр. На святочному засіданні, яке відкрив ректор Щербина, побіч представників чеської влади та науки з'явилось наше старше громадянство, студентство, а також наші вірні друзі, Білоруси.

Короткими і яскравими словами висказав ректор Щербина те, що в даний момент відзначає всі українські серця на еміграції, і український народ віддає чеській державі та її президентові за матеріальну і духовну опіку над студіюючою молоддю та за поміч українському ученому світові у його інтелектуальній праці.

Тихим і чистим, оживлюючим і чаруючим світлом — казав він — ніс від ріжносторонньої діяльності Масарика як значного політика, вченого професора, видатного філософа і простодушного в найліпшому значінні слова. Масарик як ріжносторонній теоретик і Масарик як чуткий практик, єдиний і суцільний діяч. Таким знають і почитують його всі, а тим більше Українці, бо в часи свого невільного вигнання з рідної землі жив він серед нас у Києві. І ще більше ми емігранти пізнали його тут, на місці і оцінили той шлях, яким ішов чесько-словацький народ до своєї державної самостійності, і який Масарик давно визначив для свого народу, для всіх Славян, для всього людства.

Представник молоді студ. Лужницький, старався підійти до індивідуальності ювіляра з боку політичної його діяльності, влучно змалювавши образ реального політика, для якого ідеалом не є ані учений Коперник ані представник фізичної сили Зігза але Chelcicku, який одно і друге, знання і силу вважав в одну гармонійну цілість. Щодо самого реферату можна би тільки зазначити, що далеко відповіднішою темою для представника молоді було би розроблення статті Масарика „Про школи чеського студентства“ або представлення відношення Масарика до студентства взагалі.

У вичерпуючому рефераті представив проф. Мірчук філософію Масарика, — себто ту основу, на якій виросла, з якої черпала свої сили ця величезна в історії людства і славянства індивідуальність. Філософічний світогляд Масарика не спирається виключно на розумові елементи, саме знання йому не вистарчає, тому свій погляд на світ доповнює він іншим чинником, а саме релігією. Зі знання та релігії творить Масарик свій світогляд, який не є виключно науковим ані теологічним. Є це знання доповнене вірою. Ця віра є для Масарика науковою гіпотезою.

Перше місце у цьому філософічному світогляді займає мораль, при чому його ідеї моралі завершується в принципі християнства „люби ближнього як себе самого“. Масарикова філософія моралі є теоретичним обґрунтуванням ідеалу гуманності, себто того ідеалу, до якого повинен прямувати весь культурний розвиток людства. Вага і значіння філософії Масарика лежать головню в особі самого її автора та в безпосередній її відношенні до конкретного життя. Саме ці моменти роблять в Масарика філософа наскрізь славянського, який все відчував потреби свого моменту і в тому напрямі

справляв свої думки. Аналогічним явищем тільки серед інших умов — є Сковорода, для якого філософія була його життям, і навпаки, філософія Масарика — це його життя, це він сам. Роль, яку Масарик мав відіграти для Чехів вже почтена, але не покинута його роль для інших славянських поневолених народів, що можуть і хочуть відграти поміч його ідей до тієї мети, до якої дійшов чеський народ під його проводом. Масарик створив „філософію малого народу“, а таким малим народом є, на думку докладчика, між іншими і ми Українці, не простором від Сяну аж по Кавказ ані чисельністю 40 мільйонного населення, але тим, що творить зміст, душу кожної нації, його духовними скарбами. І якщо ми не хочемо остати на тім становищі малої нації культурно та духовно, то мусимо прийняти в цілості програму Масарика та поширювати її у свідомості нашого народу з такою послідовністю, з якою поширював її сам автор серед чеського громадянства. А якщо нам це вдасться, якщо ідеї цього великого славянського мислителя поширимо на Україні так само, як вони поширені серед Чехів у теперішню добу, то таким способом

творимо цих ідей поставимо пам'ятник гідний його особи, бо придбемо сотки тисяч нових вірних для невиди мої Масарикової церкви.

Академія скінчилася відспіванням національних гімнів чеського, словацького та українського, які виконав Український Академічний Хор, ведений вмілою рукою діригента Михайла Рошаківського.

Пам'яткою тривіжної як сама Академія, являється Науковий Збірник Українського Університету в Празі, присвячений Шановному Ювілятові, на який зложилися слідуючі праці професорів:

1) В. Гамашенко: М. І. Туган-Барановський і західно-європейська економічна думка. 2) Д-р Іван Мірчук: Метафізична та її значіння для теорії побуту Канта. 3) О. Микитко: До дефініції вимірності. 4) О. Лотоцький: „Святий Ягослав“. 5) Д-р Агенор Артемович: Symbolica critica ad Olibroplianum despectum quo hoo-gatur Nicetania. 6) М. Дорошенко: Показки літератури українською мовою в Росії за 1798—1897 роки. 7) О. Озарченко: Витикання мінорної цілісності національної валюти. 8) Ф. Слюсаренко: Гресько-схитські взаємовідносини II. ст. пер. Хр. 9) В. Білорус: Аполога Свєтославський, як історик Степана України. 10) А. Андрицький: Геттисський кодекс і українські права культури. 11) Р. Лашенко: Ідея права людини на землю на Україні. 12) Д-р О. Колесса: Підземно-волинське городище і городищені рукописні паватники XII—XVI. в. (IV).

Друга частина Ювілейного Збірника, яка міститиме реферати із святочної Академії, в підготовці.

Д-р Іван Мельницький.

Зі студентського життя.

Студентська кооперація „Галич“ у Данцігу.

Дня 26. лютого 1925 р. обходила річницю свого існування українська студентська кооперація „Галич“ у відомому місті Данцігу. Всі члени кооперації є членами станового союзу „Основа“ в Данцігу. Кооперація була заснована на демократично-товарищескому співжитті, а на своїх золотобіло-блакитних прапори висіла гасло: „Батьківщина, честь і обов'язок!“ Статут спірається на ім. корпоративної змагання, але з нього спливає все те, що не дається приворожити до питомого характеру нашого студентства, а за те помічає в ньому багато того, котрі дозволяють нам розвивати нашу національну індивідуальність. Відсуткування річницю мало характер свободних товарищеских сходів, на котрі явилася представники різних тут студентських організацій: С. У. С. „Основа“. В програмі вчора входили промови власного хору під проводом тов. М. Букоємського, соль-спів (Ю. Пешко), скрипка (С. Шматера) і арфа (І. Зарничко) про значіння кооперації, її діяльність і розвиток а також про суцільне положення нашого студентства. В широкій і сердечній атмосфері зложилися представники і гості ла руки голови кооперації Я. Зарничко побажання успіху в праці і дальшого розвою організації. Відспівання коопераційного гімну закінчило це симпатичне свято.

Данціг, березні 1925.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Сенція для справ нац. меншостей.

Піарфіл, заїт в справі конфлікту міжпрем. Тугута з міністрами каже, що на засіданні спец. комісії, утвореної з Ради мін. для обговорення справи кресового комітету — погодились погляди поодиноких міністрів. Внесеннями комісії займається Рада мін., яка матиме піні засідання. Утворять секцію для справ нац. меншостей при політ. комітеті Ради мін. під проводом Тугута з характері заступника през. Ради мін.

Експозе мін. Сішмиского.

На засіданні загр. комісії польського союзу 24. III. мін. Сішмискі в експозе згадав ім. предло-ження гарант. пакту. Англіський уряд прихилився до ім. концепції. Польща ніколи не допустить до дискусії над порушенням її границь. Польща могла би безпокоїтися, колиб сумнівалася; Польща не сумнівається щодо своїх сплат прав ані щодо своєї союзниці Франції.

Приїзд Бенеша до Варшави.

Часописи з'являють, що Бенеш приїде до Варшави окол. 15. квітня. Народи його торкатимуться гарантійного пакту.

Англія проти поширення гарантійного пакту.

Справознавець „Дейли Теле.“ повідомляє, що Англія противиться поширенню гарант. пакту на чотири держави середньої Європи: Чехо-словацьчину, Польщу, Румунію й Югославію.

Експозе Чемберлена.

Палата громад зачала 24. III. дискусію над загр. політикою уряду. Чемберлен в експозе накреслив напрямки англ. загр. політики. Чемб. переконали, що Німеччина шире старатиметься поправити стан річей. Німецький уряд заінтересований є в утворенні основ договору для мирного порозуміння з Францією. Німеччина зобов'язується не вжити ніякої сили щодо зах. границь. Щодо сх. границь не думає вирі-натися надії, що в майбутньому ці границі будуть змінені або диня заходами або посередництвом С. Нар. На ці пропозиції Чемберлен а й представники інших держав не могли відповісти відмовно, бо факт поставлення їх на думку короля-ського уряду й парламенту є за-мітним кроком наперед. Чемберлен заявляється за вступленням Німеч-чини до С. Н. на умовах рівних із іншими народами. Залежить від бритійської імперії, щоб не було війни і коли імперія так порішить, то війни не буде.

Наради над ім. предлошеннями.

Франц. мін. внутр. справ видало завіт, що переговори між франц. і англ. урядами у справі ім. предло-жень є успішні. В найближшому часі можна сподіватися порозуміння. Після виїзду франц. амбасадора Флеріо до Лондону, дипл. обмін думок між Парижем і Лондоном відбудеться далі. Коли вже бу-де основа для союзу, конференції (про що старатиметься Лондон і Париж) повідомлять про те Бруксалу й Рим. Так відбулася би одна з най-важливіших союзу конференцій.

Біржа.

Львів, 25. березня.

Гроші.

Амер. дол. 5-18%, — 5-19, калах. 30% 6-15%, — 5-15%, чеські кор. 0-15%, — 0-15%, — 0-15%, франц. франк 0-27%, 0-28%, швайц. фр. 1-00 — 1-02, англ. ф. 24-10 — 22-65.

Збірини.

Питання від 39 до 41, хато від 201к чор. 32, чимів від 31 до 33, чимів від 201к чор. 27, овеї від 31 до 33.

Жовніський повіт.

(Віст, устаткована і жовніський.)

В селі Сопошній учителька Михайлина Лукич і казначий віст Іван Урбанський тероризують населення та не допускають до складання декларцій. Дня 8. III. на ватамне домагає батька віст підписав декларції, однак забрав їх зі собою. Дня 10. III. віст попросив їх громадянським пошлем, наказуючи людям віддати декларції учителям. Учителі знову зі своєї сторони загрозили дітям в школі, щоб декларції дома попадали. І так дитині Івана Служи заборонили так дого з'являтися до школи, доки декларції, яку батько відписав, не сплатить; хлопця Михайла Служи вдарили в лице за те, що батько відписав декларцію; хитав одного римо-катола, який відписав декларацію, який в якійсь послідній словах. Людей, які заклали зібрання декларцій промисав „бунтівниками“ та, взагалі, кого де стріне, почався лягти. За побиття і знущань внесено проти учительки судовий розс.

В селі Добросун прийшов дня 28. II. жовнір до місцевої кооператив, де йому вивчили свої декларції, та заклали заклади йому всіх декларцій. Слідуючого дня заарештував невиконані декларації, а 43 заповнених задержав.

Старий Самбір.

Об'їзди шкільної повітової ради.

Рада szkolna powiatowa w Samborze.

L. 579. Sambor dnia 3. marca.

Окóлінік

Во вихідних Zazdów zrół в powiecie. Zawładaniem zniejszem, że Zazdów zrół nie z przetrwano do udzielenia komok-wiek wstępu lub pismenach informacuj co do typu szkoły, języka wykładowego i sta-tystyk dzieci podleg wych. Zarządzajcy o te dane należy odesłać tu lub do Kurato-rum. Odpisy kódy z Zazdów zrół udzie-ili jut kóma informacuj в tym kierunku wpi-sia в bezwzględnie donieść kódy i kóma в asygn. Przewodniczący: Skowronski wt.

Ще того об'їздки така, щоб відмов-лювалим інформації та відслідкували лю-дей від Аліи до Каафи зможувати і об'їзди в пактискою очок до підпису-вання декларцій. Головаж, задія думка об'їздки така, щоб вивести у громадян, що так, де є українська школа — вже не треба декларції.

На соймовій арені.

В діяльності українського соймового клубу.

Зголошено такі нові інтереси:

1. Всіх носів українського клубу до міста внутрішніх справ і справляди-вості в справі катування політичних в'язнів у польських арештах влохвського ста-ростства на Шляху.

2. Після Саміла Підгірського і тов. з Українського клубу до містери осіти в справі заборони уповні „Кружка українського педагогічного товариства“ в Галичській виставочній хаті для не-примітних по троякості тернопільського повіту.

3. Після Назарука і тов. до міні-стра внутрішніх справ і справляди-вості в справі незаконних арештувань, яких до-пускалася державна поліція в селі Сарик Тернопільського повіту.

4. Тогож після і тов. до міністра вну-трішніх справ і справляди-вості в справі арештування братів Радки у Сарих на Польщі.

5. Після Хвунького і тов. до міні-стра військових справ і справляди-вості в справі позбавлення з'являння Сарикського гар-мизного офіцій, що заповідає програму рятівництва військ смерті найбільшого українського поета Тараса Шевченка.

30. НАДВІРНА. Волосіа 25, Ворохта 20, Гаврилівка 25, Делятин 355-65, Заріччя 13-80, Красна 25, Малава 20, Микуличин 178, Надвірна 40, Ославна білі 65, Ославні чорні 17, Потік чорний 10-28, Переросло 93-00. — Разом 887-43; з того

до Г. У. 781'68; остало в Крузку У. П. Т. в Делятині 105'75.

31. ПЕРЕМІШЛЬ. Библо 20'20, Биків 10, Бовино 20, Болестрашичі 30, Боршевичі 9, Бушів 28'51, Бушковичі 60, Валява 10, Вишатиці 40'70, Вільшани 20, Вовче 158'42, Германовичі 37'90, Гнатковичі 10, Горохівці 45'90, Грушатичі 8'65, Дрогоїв 20, Дроздовичі 32'50, Душковичи 22'80, Зоротовичі 8, Клоковичі 5, Коровичи 85, Красичі 10'60, Кречкова 10, Кругель вел. 15, Куніаці 33, Лучиш 14'40, Н. Н. 100, Малковичі 30, Мацьковичі 12, Медика 64'15, Мізинець 15'30, Медички халуки 12, Мільні 7'40, Ніжанковичі 110, Новосіліці 20, Острів 20, Перекопана 35, Пікуличі 136'12, Плещевічі 5, Перемішль Боляна 150, Перемішль-Місто 531'86, Пондич 30, Рожубевичі 25'26, Руське село 17, Селиська 42'40, Сілець 34, Станиславчик 32'50, Стібеніч 5, Строневичі 13, Тисова 40'50, Торки 10, Хідновичі 7'70, Храпличі 12'90, Циків 33'05, Шечині 47'25, Якимовичі 30. Разом 2.396'97; з того до Г. У. 1.046'80, остало в Крузку УПТ. в Перемішлі 1.350'17.

32. ПЕРЕМІШЛЯНИ. Вікторівка 10, Виписки 20'50, Глинці 32, Жидовичі 5, Коросно 51'45, Ладанці 99'05, Перегноїв 10, Перемішляни 189'19, Підгайчики 20'70, Тучно 12, Ушковичі 20, Якторів 45'68, Ячичи 25. Разом 540'57; з того до Г. У. 540'57.

33. ПЕЧЕНІЖИН. Ключів вел. 5, Ковалівка 50'12, Молодотин 25, Печеніжин 107'22, з того 80'90 до Крузку УПТ. в Коломиї, Текуча 10. Разом 197'32; з того до Г. У. 116'42, до Крузку УПТ. в Коломиї 80'90.

34. ПІДГАЙЦІ. Бинава 15, Богатківці 57'70, Боків 25, Вербіа 50, Гайворонка 10, Галич 15'20, Гиньлече 80, Голгоці 30'50, Зарваничі 82, Заставці 15, Затурин 5, Ішків 16, Котузів 30'40, Мозолівка 30, Мужилів 10, Підгайці 117'92, Середне 27, Славятин 10, Соснів 30, Телече 52'75, Увсє 12, Шумляни 23. Разом 744'47; з того до Г. У. 500'42, остало в Крузку УПТ. в Підгайцях 244'05.

35. РАВА РУСЬКА. Василів 25'50, Вербиця 27'50, Верхрата 19'91, Верхрата-Монастир 4, Воля Кунунська 15, Вороблячичи 40, Девятир 30, Любича Камеральна 53'60, Любича Кулайці 5, Махнів 10, Монастирок 15, Немирів 55'20, Потелія 62, Прісе 8'60, Рава руська 100, Річки 4, Салаши 15, Синьковичі 5, Смолин 66'70, Ульгінок 6'50, Улицько зарубане 8'05, Ширець 25. Разом 601'56; з того до Г. У. 593'56, остало в Крузку 8.

36. РАДЕХІВ. Борилів 11'12, Кудиків 10, Мишич 5, Мукане 13'80, Немирів 16'45, Ордів 15, Павлів 30, Ператин і Петевичі 30, Радехів 224'02, Раковиско 30, Сипокія 15, Середопіліч 30, Стовпичи 30'50, Стремільче 20, Хмільно 35'38, Холоїв 96. Разом 612'27; з того до Г. У. 612'27.

37. РОГАТИН. Бабинці 61'20, Бабухів 40, Бовшів 65'50, Болшівці 24'40, Букачівці 24'40, Бурштин 74, Васючин 94'62, Вербилівці 52'55, Воскресінці 51'32, Виспа і Люпша 15'90, Вишнів 40, Григорів 15, Данильче 20'80, Дегова 16, Дички 25, Долинці 30, Жовчів 40'15, Журів 37'80, Загірє кніг. 27'95, Заланів мал. 27'15, Залипе 50, Залужє 82'45, Клішівна 9'40, Конюшки 65, Ковари 60, Кнїгиничі 37'98, Кутні 10'15, Лучиш 20'40, Лопушна 6'65, Мартинів нов. 13, Медна 12'60, Обельниця 12'10, Перенівка 17'45, Підвня 10'60, Підгорода 125'30, Піджухайлівці 56'45, Поплавники 2'60, Потік 125'20, Певари 36'25, Посвірж 23'50, Пуків 120, Путятинці 67'20, Рогатин 453'20 + 5 кор. ср., Руда 52'35, Свістільники 20, Стратин-місто 10, Тенетники 15, Уїд 28, Фрага 20'10, Черче 61'20, Чернева 21, Чесники 55'88, Яблонів 27'11. Разом 2.510'06 та 5 кор. ср.; з того до Г. У. 149'10, остало в Крузку УПТ. в Рогатині 2'260'96 та 5 кор. ср.

38. РУДКИ. Гуловичі, Кліцко і Якимчичі 60'70, Загірє 27'50, Колбасичі 42'50, Комарно 50, Купиновичі старі 22, Поділіч 10, Рімко 43'60, Тершавіч 8, Хишевичі 55, Шоломиничі 6. Разом 325'30; з того до Г. У. 325'30.

39. САМБІР. Бобина 10, Береги 15, Бережниця 18, Білина вел. 9'60, Біланка мала 14'25, Венчковичі 10, Кульчиш руст. 15, Кульчиш шлях. 20, Мокряни 46, Ортиничі 14'63, Самбір 355'50, Сілець 114, Торгановичі 14. Разом 655'98; з того до Г. У. 655'98.

40. СКАЛАТ. Богданівка 50, Грималів 229'60, Заднишівка 18'85, Каманка 36, Лука мала 30, Мислова 10, Підволочиска 60, Рожиска 9, Товсте 30. Разом 473'45; з того до Г. У. 473'45.

41. СКОЛЕ. Корчин руст. 10, Лавочне 20, Ополиць 9, Підгородці 46, Синевідсько вижне 161, Славськ 30, Стинава нижня 80, Тишівниця 20, Тухолька 15. До Крузку УПТ. в Стрию: Корчин 3'40, Синевідсько вижне 133'20. — Разом 527'20; з того до Г. У. 391, до Крузку УПТ. в Стрию 136'20.

42. СНАТИН. Карлів 12, Русів 100, Снятин і повіт 421'35. — Разом 532'35; з того до Г. У. 112, остало в касі Крузку УПТ. в Снятині 421'35.

43. СОКАЛЬ. Беда 159'09, Бобятин 7, Будини 10, Ваніа 11, Вербіж 25'07, Гільче 16'38, Гора 8'70, Жнятин 40, Лещків 4'30, Нисличі 14, Осердів 23'45, Русин 6'70, Скоморихи 23'36, Сокаль 540. — Разом 889'05; з того до Г. У. 889'05.

44. СТАНИСЛАВІВ. Блюдинки 25, Вікторів 235'74, Комарів 15, Станиславів 5, Тустань 13, Чернів 20. — Разом 313'74; з того до Г. У. 313'74. Крузок УПТ. в Станиславові не надіслав виказу.

45. СТАРИЙ САМБІР. Засадки 24, Стара сіль 65, Старий Самбір 150, Стрільбиці 20. — Разом 259; з того до Г. У. 259.

46. СТРИЙ. Бережниця 20, Братківці і Слобідка 60, Верчані 38'65, Голобутів 46, Грабовець 23, Дашава 18, Добрівляни 27'35, Добрянці 35, Довге 40, Дуліби 50'31, Завадів 4'90, Заплатин, Береш і Дуброва 60'65, Жулин 56'90, Кавско 18, Кавчий кут 6, Кинюхів 73'85, Лисовичі 2'80, Лисятини 60, Лукашів гор. 12, Монастирєць 7, Моошин 35, Нежухів 51'84, Олексичі 20, Підгірці 18'20, Пукеничі 10, Пятничани 9, Сікіа 40, Станькіа 10'10, Стрий 168'12, Стрілків 55, Татарське 11'30, Угерсько 28, Ходовичі 20, Фалиш 20'05, Ярушині 20. — Разом 1.177'02; з того до Г. У. 13, остало в Крузку УПТ. в Стрию 1.164'02.

48. СЯНІК. Залуж 10, Радошичі 25, Семушова 25'50, Сянік 26'28. — Разом 86'78; з того до Г. У. 86'78.

48. ТЕРЕБОВЛЯ. Бернадівка 9, Будзанів 78, Брикуля нова 12, Брикуля стара 10'50, Варваринці 7, Бердовець 73, Волиця 22, Глещав 24'25, Гумніска 20'80, Дарахів 70'31, Деренівка 15, Застіноче 12'17, Задрість 47, Іванівка 63'35, Ілавче 34'27, Кобиловолки 127, Кровінка 16'50, Ласківці 66, Лошнів 15'30, Малів 30, Могильниця нова 59'51, Могильниця стара 56'75 і 1 кор. срібна та 15 коп. сріб., Налужє 10, Островець 17'32, Плебанівка 30, Палпора—Зеленче 30, Різівки 7'30, Романівка 7, Семенів 5, Слобідка срусьська 10, Слобідка янівська 29, Струсів 46'50, Теребовля 341, Тютків 2'50, Хмелівка 12'50, Янів 82. — Разом 1.499'83 зл., 1 кор. сріб. і 15 коп. ср.; з того все до Г. У.

49. ТЕРНОПІЛЬ. Байківці 25'90, Березовиця вел. 37'50, Біла 30'27, Білоскірка 17'50, Брки великі 80, Бушівці 114, Воробіївка 26'60, Гаї великі 129'05, Гаї шляхот. 23'30, Глубічок вел. 58'10 + 20 коп., Глядки 14'55, Грабовець 30'37, Денисів 45'85, Дичків 52'50, Довжанка 73'07, Драганівка 10, Дра-

гоманівка 71'60, Дубівці 42, Забойки 21'03, Зарудє 5'50, Івачів гор. 5, Івачів дол. 27'85, Ігровиця 42, Киплячка 20'60, Козівка 39, Криакі 13'50, Купчинці 141'76, Курівці 13'70, Кутківці 51'65, Ладичини 50, Малашівці 20'10, Микулинці 95'50, Мишковичі 10, Могильниця 6'50, Мшанець 26'50, Остальці 22'85, Петриків 34'40, Плєсківці 6'70, Почапичі 10, Пронятин 20, Прошова 40, Романівка 37'10 + 10 кор. сріб., Серединки ад Буців 9, Серединці 17'75, Смикаці 32, Стегніківці 42'64, Сушин 35'32, Тернопіль 721'30, Ходачків малий 50, Чернихів 25, Чистилів 5'60, Шляхтинці 59'50. — Разом 2.641'51, 10 кор. сріб. та 20 коп. сріб.; все до Г. У.

50. ТОВМАЧ. Гранівці 40, Довге 18, Долина 24, Клубівці 16, Колінці 25'35, Марківці 8'70, Миліванє 19'60, Надорожна 25, Новосілка 9'30, Отинія 100, Підпечари 49'20, Пшеничники 19, Слобідка 10, Тисьмениця 137'60, Цорноліці 23. — Разом 524'75; з того до Г. У. 515'51, остало в Крузку УПТ. в Товмачі 9'24.

51. ТУРКА. Бориня 50, Лімна 8, Михнівещ 35, Тарнава виж. 42, Турка 92, Хашів 10. — Разом 237; з того до Г. У. 237.

52. ЧОРТКІВ. Базар 25, Бердо 14'80, Білобожниця 82, Бичківці 20, Давидківці 51'45, Заболотівка 18'25, Звиняч 26, Калинівщина 5'90, Козиндани 54'45, Мухавка 20, Нагорянка 10, Поліці 81'25, Росохач 10, Свидова 52'10, Слобідка давн. 26'02, Сосулака 20, Чортків в Вигнанку 485'25, Шманківці 22'20, Шманківчичи 17'25, Шульганівка і Долина 62'51, Угринь 52'50. — Разом 1.156'93 з того до Г. У. 317'05, остало в Крузку УПТ. в Чорткові 839'88.

53. ЯВОРІВ. Бердихів 9'90, Будомир 5'91, Бунів 10'95, Вербляни 52, Грушів 8, Завадів 4'27, Залужє 10, Клоничі 2, Курники 16, Ляшки 10'36, Любичі 5'30, Молошківці 1'40, Мужилівці 92'35, Нагачівці 23'75, Новосілки 12'23, Порудно 14, Прибичі 4'71, Рогівно 7'70, Селиська 11'50, Серні 8'30, Стариська 19, Стариська Воля 14, Тростиньєць 5, Хотиньєць 10, Шкло 9, Шеплоти 5, Чернильва 8, Яворів 296'82, Яків старий 2'38.

З ІНШИХ ПОВІТІВ: 3 пов. Любачівського: Башня дільна 3'15 і Липовець 4; з мостиського повіту: Бортятин 13'23, Малнівська Воля 13'10 і Шешоровичі 19'60; Клуш 8'20; Шоломиничі — пов. Рудки 0'50, Завидовичі — пов. Городок 10. — Разом 774'61; з того остало в Крузку УПТ. в Яворові 774'61.

54. ЯРОСЛАВ. Бродовичі і Ставки 42'60, Заболотці 10'70, Ляшки 37'90, Маковиско 25, Розбіж круг. 50, Радимно і Сколотів 15, Сосниці 16'20. — Разом 197'40; з того до Г. У. 197'40.

ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІ ЗЕМЛІ. Бересть 17, Горохів 15, Кнїгинин 5, Лулелуя 35'15, Любомль 64'50, Олика 20. — Разом 156'65. Все до Г. У.

ІНШІ ПОВІТІ. Бжеско 35'20, Дубне (д. Нова Санча) 50, Ланцут 25, Лежайск 114'10, Мярисі 3, Недіца 2, Опарівка 13'50, Підольшани 48'20, Рєшіа 85, Седлянка 46'60. — Разом 424'60. Все до Г. У.

Разом принесла коляда з 1.073 громад 46'934'10 зл., 16 кор. срібних та 35 коп. ср.

З того вплинуло до каси Головної Управи УПТ. 28.905'99 зл., 11 кор. ср. та 35 коп. ср., а на місцеві потреби Крузків УПТ. остало 18.028'11 зл. та 5 кор. ср.

Крузки та громади, які мимо кількох разів упіменює та оголошенє в часопис-х не прислали до 15. березня 1925 р. виказів або закладованих грошей, не поміщені в повищому зіставленню.

Всім Вп. Жертводавцям складає щиру подяку

Головна Управа Українського Педагогічного Товариства,

Львів, Ринок ч. 10. П. пов.